

דף נד.

עין משפט א.

אה"ע סימן קסו סעיף ח

ח. ט. אף דבאונס קנה או בהעראה, מ"מ בעינן שיתכוון לשם ביאה בעלמא, אבל אם לא התכוון לשם ביאה כלל, כגון שהוא ישן או שיכור שאינו מכיר כלום לא קנה.

עין משפט ב.

ח"מ סימן תכא סעיף יא

יא. יב. מי שנפל מן הגג ברוח מצויה והזיק חייב בד' דברים^י ופטור מהבושת, נפל ברוח שאינה מצויה והזיק חייב בנזק בלבד^ז ופטור מד' דברים. ואם נתהפך בדרך נפילתו כדי שיפול על האדם להנאתו^ל כדי שלא יקבל חבטה בקרקע חייב בכל אף בבושת. שכל המתכוון להזיק אף שלא התכוון לבייש חייב בבושת.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קסו סעיף ח

עיין לעיל עין משפט א

עין משפט ד.

אה"ע סימן קע סעיף יב

יב. יב. הבעילה קונה קנין גמור, וכן החליצה דוחה דחיה גמורה. לפיכך אין המעשה שנעשה אחריהם, מועיל, לא לפסול את זו ולא ליאסר

כ. עיין בסי' תי"ח סעיף ג'.

ל. זו תוספת לשון הטור ואינה בשו"ע, סמ"ע ס"ק י"ט, וכן פירש רש"י שם וכתב ה"ה בפ"ח מחובל הלכה י"ב דג' חילוקים הם, א'. כל זמן שיש בדבר פשיעה גמורה וזהו רוח מצויה אך הוא שלא בכוונה חייב בד' דברים ופטור מבושת, ב'. לא היתה שם פשיעה גמורה וגם לא נעשה באונס גמור חייב על הנזק ופטור מן השאר וזהו רוח שאינה מצויה, ג'. אם זה באונס גמור כתבו המפרשים שפטור מן הכל, וכתב רי"ו כל אונס שהוא כעין גניבה פטור, וכ"כ התוס'. באר הגולה אות א'.

מ. פ"י יבמה נקנית מדאורייתא בביאה, לא זולת, וחכמים תקנו שיקדשנה תחלה, וזהו הנקרא מאמר, פירוש: מאמר חכמים.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

בקרובות. כיצד, בא על יבמתו, וחזר הוא או אחיו וחליץ לה או לצרתה, אין אותה חליצה כלום. וכן אם אחיו חזר ונתן גט לה או לצרתה, אינו כלום. וכן אם חזר ועשה בה מאמר או בעל, אינו כלום. אבל אם בא הוא או אחיו על צרתה, או עשה בה מאמר, צריכה גט.

עין משפט ה. אה"ע סימן קע פ"ב

ב. וכן המאמר^מ, אינו קונה בה קנין גמור; שאם בא להוציאה אחר המאמר, צריכה גט למאמר, וחליצה להפקיע הזיקה.

אה"ע סימן קסו פ"ב

ב. מן התורה א"צ לקדש את יבמתו אלא בא עליה, אבל חכמים תיקנו שלא יבוא עליה אלא עד שיקדשנה בפני עדים בכסף, או בשטר והוא הנקרא מאמר. וצריכה ג"כ חופה אחר הקידושין כמו שאר אשה.

הגה: ג. יכול היבם לעשות מאמר ע"י שליח. ואם בא עליה בלי מאמר קנה וא"צ לחזור ולקדשה, אבל מכין אותו מכת מרדות על שעבר על דברי חז"ל^ג.

עין משפט ו. אה"ע סימן קסו פ"ב ז

עין לעיל דף נג: עין משפט א

עין משפט ז. חר"מ סימן תכא פ"א

א. אינו חייב על הבושת על שיתכוון לביישו^ס, והמבייש חבירו שלא בכוונה פטור וע"כ ישן שבייש פטור.

הגה: הקובל על חבירו שמסר אותו או גנבו אע"פ שלא יכול לברר מ"מ

ג. והוא שבא עליה בפני עדים מהרמ"א ועיין בגאון אות ט'.

ס. ממשנה בב"ק פ"ו ע"א, או שיתכוון להזיק כמבואר בסעיף י"א.

ע. שכוונתו היא לגבות ממנו הזיקו. סמ"ע ס"ק ג'.

פטור ע שהרי לא התכוון לביישו.

עין משפט זז. אה"ע סימן קסו סעיף ה

ח ט. אף דבאונס קנה או בהעראה, מ"מ בעינן שיתכוון לשם ביאה בעלמא, אבל אם לא התכוון לשם ביאה כלל, כגון שהוא ישן או שיכור שאינו מכיר כלום לא קנה.

דף נד:

עין משפט ה. אה"ע סימן טו סעיף טז

טז כ. אחות אביו, או אחות אמו, אסורות מן התורה. בין שהאחזה היא מן האב או מן האם פ.

עין משפט ו. אה"ע סימן טו סעיף י

י יא. אחותו אסורה מן התורה, בין אחותו מן האב בין מן האם, בין מנישואין בין מזנות ז, ואפי' בא אביו על הערוה והוליד בת ממנה היא אחותו, חוץ מאם בא אביו על השפחה או הגויה שהיא אינה אחותו. וי"א א ק דגם מן השפחה והנוכרית היא אחותו מדרבנן והוי זרעו וע"כ יש להחמיר.

יב. אדם שבא על שפחתו ר חזקה שאין אדם עושה בעילתו זנות

פ. שם בדף כ"ד ונלמד מפסוקים.

צ. מיבמות כ"ג ע"א.

ק. כך פסק הרמ"א, וכתב הח"מ דדבר זה תמוה הוא, דביבמות כ"ב ע"א מפורש דאם יש לו בן מן השפחה והנוכרית זוקק את אשת אביו ליבום, ומשמע א"כ דלאו זרעו כלל אפי' מדרבנן, ור"י הביא דיעה זו בשם או"ז.

ר. רי"ף בשם הגאונים וכ"כ הרא"ש. ואפי' אמר שכיון לשם זנות אינו נאמן כ"כ הרמ"א.

ש. שם בגמ' דף ל"ז.

ושיחררה, וא"כ בתה הוי אחות לבנו, ואפי' אמר שכיון לשם זנות אינו נאמן.

עין משפט ז. אה"ע סימן טו סעיף ה

ח ט. אשת אחי אביו מן האב אסורה לו מן התורה ש, אבל אשת אחי אביו שהוא מן האם, אסורה רק מדרבנן.

עין משפט ז. חו"מ סימן רעו סעיף ד

ד ד. משפחת האם אינה קרויה משפחה, שאין האם יורשת את בנה ולא את בתה ת. ואחין מאם אין יורשין זה את זה אלא כל אחד משפחת אביו יורש אותו.

הגה: שתוקי שאין לו יורשין מן האב אין משפחת אמו יורשין אותו * אלא הרי הוא כגור ונכסיו הפקר.

ד ה. האישי יורש את אמו והבת את אמה אם אין לה ב בן שדינם בנכסי האם כמו בנכסי האב ששניהם יורשים אמם אלא שהבן וזרעו קודמין לבת.

ת. ממשנה ב"ב ק"ח ע"א ובגמ' ק"י ע"ב.

א. מתרומת הדשן סי' שנ"ב.

ב. ממשנה ק"ח ע"א וגמ' קי"א ע"א.

אם אין לה בן, מברייתא שם וכת"ק דהלכתא כוותיה.

ג. עיין יבמות צ"ו. ודף כ"ה.